

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 43:

Forslag til folketingsbeslutning om Folketingets ombudsmands beretning for året 1985.

Af retsudvalget.

(Fremsat 6/11 86. Første behandling 18/11 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 144 stemmer.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til Folketingets ombudsmand.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 22:

Forslag til folketingsbeslutning om udvidelse af arbejdsløses ret til uddannelse i arbejdsløshedsperioden.

Af Elisabeth Bruun Olesen (VS) m.fl.

(Fremsat 29/10 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Forslagsstillerne ønsker en ordning, der sikrer, at alle forsikrede får ret til at uddanne sig eller til at modtage undervisning inden for alle dele af uddannelsessystemet, samtidig med at dagpengeretten bevares fuldt ud.

De første 3 punkter i forslaget går ud på at indføre 2 sideløbende ordninger i arbejdsløshedsforsikringen: en uddannelsestilbudsordning og en udvidet kursusdagpengeordning, der begge giver de ledige adgang til at deltage i alle former for undervisning med bevarelse af dagpengeretten.

I begge tilfælde er det forudsat, at uddannelsen skal kunne påbegyndes fra arbejdsløs-

hedens første dag eller senere i ledighedsperioden. Dette gælder i dag kun for ledige, der benytter sig af bestemmelserne i arbejdsløshedsforsikringslovens § 62 a.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Det burde ikke være nødvendigt at påkalde ro i salen.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Forskellen mellem de to foreslåede ordninger er blot, at deltagere i uddannelsestilbudsordningen ikke skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet – her følges altså princippet i arbejdstilbudsloven – og at undervisningsperioden ikke skal betragtes som ledighed, men som »død periode«.

Forslagsstillerne giver ikke noget bud på, hvordan det foreslåede regelsæt skal kunne administreres. Det synes jeg er meget forståeligt, for der er ingen tvivl om, at det vil være ganske umuligt.

Hvorledes har forslagsstillerne f.eks. tænkt sig at udskillelsen af de ledige, der kan udanne sig efter uddannelsestilbudsordningen, skal foregå? Det er jo netop forudsat i forslaget, at alle ledige skal kunne starte på en uddannelse, så snart arbejdsløsheden indtræder, dvs. på et tidspunkt, hvor det reelle behov for en sådan foranstaltning ikke kan fastslås. I det konkrete tilfælde vil der måske være gode muligheder for en hurtig tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Det er jo sådan, at langt de fleste, der bliver ledige, kommer i beskæftigelse igen efter en kort periode.

Så vidt det kan ses, lægger forslagsstillerne altså i virkeligheden op til et frit valg mellem uddannelsestilbudsordningen og den udvidede kursusdagpengeordning i arbejdsløshedsforsikringslovens § 62 a.

Det er vanskeligt at forestille sig, at ledige, der primært er interesseret i at få en uddannelse og ikke i at få arbejde, ikke vil vælge den mest favorable ordning, dvs. uddannelsestilbudsordningen, uanset at de måtte have gode jobmuligheder. I modsætning til, hvad der gælder efter de almindelige regler i arbejdsløshedsforsikringslovens § 62 a, behøver de jo i en periode på op til 3 år ikke at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, samtidig med at de har mulighed for at få udbetalt dagpenge i en sammenhængende periode på op til 5½ år.